

jeho dvůr opustil. Tento názor jest mylný. Přihlíží-li se k ujednání, že býk byl prodán »ze stáje«, nelze vykládati podle § 914 obč. z. slova »ze stáje« jinak než tak, že kupitel byl povinen býka ve stáji žalovaného převzít a ze stáje žalovaného odvésti. Kupitel svěřil odvedení býka Františku R. a ten zase svému synovi Karlu R., jenž si k tomu účelu vzal s sebou Eduarda K. Oba přijeli s nákladním autem na dvůr žalovaného. R. ve stáji býka převzal a vedl jej ze stáje na dvůr, aby zde byl naložen na automobil; úraz se stal žalobci na tomto místě při nakládání býka. Odevzdáním býka zmocněnci kupce Karlu R., ve stáji přešel býk do chování kupitele a zanikla povinnost žalovaného jako chovatele býka, aby se dále staral o jeho potřebné opatření a dohled podle § 1320 obč. zák. Neboť chovatelem podle § 1320 obč. zák. jest rozuměti jen toho, kdo může rozhodovati o způsobu, jak má býti zvíře opatřeno a jak má naň býti dohlíženo (Sb. n. s. č. 5419, 7485, 14672). Žalovaný však o tom již rozhodovati oprávněn nebyl, neboť kupitel sám určil, kdy, kým a jakým dopravním prostředkem si býka odveze. Než nehledíc k tomu, bylo také zjištěno, že šafář žalovaného přikázal žalobci, aby pomáhal při nakládání býka, pro kterého přijel s nákladním autem Karel R. z příkazu kupitele býka. Byl tedy žalobce při výkonu této práce, šafářem žalovaného mu uložené, ve služebním poměru k žalovanému, neboť šafář vystupoval vůči němu za žalovaného zaměstnavatele, a proto byl žalovaný jako zaměstnavatel povinen dbáti povinností v § 1157 obč. zák. mu uložených. Soud odvolací se však, — ač žalobce odvoláním rozsudek prvního soudu v tomto směru napadal, — touto otázkou vůbec neobíral. S hlediska § 1157 obč. zák. jest však pro úplné vysvětlení a důkladné posouzení rozepře důležité zjistiti, jak bylo místo, na kterém byl býk na nákladní auto naložen, osvětleno a jakým způsobem k úrazu došlo, neboť tyto okolnosti jsou závažné pro úsudek, zda žalovaný pečoval v dostatečné míře o to, aby byly chráněny život a zdraví zaměstnaného, pokud to bylo možno podle povahy služby.

Čís. 15824.

Když exekuční soud povolil odklad exekuce bez jistoty na základě excindační žaloby, rekursní soud uznal bezpředmětnost jistoty následkem uznání nároku a rozhodl jen o útratách, uloživ je žalobci, který žaloval podle § 37 ex. ř., je recurs do usnesení rekursního soudu nepřipustný.

(Rozh. ze dne 17. února 1937, R I 1414/36.)

První soud povolil odklad mobilární exekuce až do pravoplatného rozhodnutí excindačního sporu, neuloživ žalobci složení jistoty podle § 44, odst. 2, ex. ř. Proti tomuto usnesení podala žalovaná recurs jen potud, že nebylo žalujícímu uloženo složení přiměřené jistoty. Rekursní soud vyslovil v usnesení, že rozhodnutí o výši jistoty odpadá pro bezpředmětnost a že žalobce jest povinen nahraditi žalované útraty rekursu. V odůvodnění uvedl rekursní soud, že první soud, po-

voluje odklad exekuce, měl žalujícímu jistotu uložit, že však uložení jistoty pozbylo významu, ježto žalovaná po povolení odkladu exekuce excindační nároky žalobcovy uznala, a ježto rekurs v době, kdy byl podán, byl odůvodněn, byly jeho útraty žalující straně přiznány. Dovolací rekurs žalující strany uplatňující, že první soud jí právem složení jistoty neuložil, a navrhuující, aby rekurs žalované byl zamítnut, odmítl rekursní soud pro nepřípustnost, protože ve skutečnosti směřuje pouze proti výroku o útratách, neboť stran jistoty nebylo žalobci uloženo žádné plnění.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu do usnesení o odmítnutí rekursu.

Důvody:

Názor rekursního soudu je správný, neboť o rekursu žalující strany, domáhající se složení jistoty, nebylo rekursním soudem meritorně rozhodnuto, takže usnesení to jest pouze výrokiem útratovým, a je tedy dovolací rekurs proti němu podle § 528 c. ř. s. a § 78 ex. ř. nepřípustný.

Čís. 15825.

Kupitel není povinen vytykáti vady ihned, jakmile vzejde podezření o vadnosti zboží, nýbrž teprve, až nabude jistoty, že zboží je vadné.

Je-li před dodáním zboží jisto, že bude míti tytéž vady jako zboží dříve již dodané, které dodavatel neuznal, odepřev vadné a neprodejné zboží vzíti zpět, je kupitel oprávněn zrušiti smlouvu i o zboží ještě nedodaném bez stanovení dodatné lhůty, lze-li z chování dodavatele seznati, že nechce napravit vady.

(Rozh. ze dne 17. února 1937, Rv I 457/35.)

Žalovaná firma, provozující obchod s železem a kovovým zbožím, objednala od žalobkyně desinfekční přístroje pro stáje. Poněvadž přístroje ty, jichž první část byla dodána žalované 24. ledna 1928, chemickými látkami, jež obsahovaly, působily nepříznivě na dobytek ve stájích i na mléko, jež mělo karbolovou příchut', oznámila žalovaná firma tyto vady žalobkyni dopisem ze dne 29. července 1928, a aniž stanovila dodatnou lhůtu, zrušila kupní smlouvu i stran přístrojů, jež jí žalobkyně teprve měla dodati. Žalující, neuznávajíc důvodnost zrušení uzavřené smlouvy, domáhá se na žalované zaplacení tržové ceny koupených přístrojů. Nižší soudy zamítly žalobu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Podle čl. 347 obch. zák. platí vady zboží, které nebyly ihned po ohledání dodaného zboží, nebo, jde-li o vady skryté, do šesti měsíců ihned po objevení oznámeny, za schválené. V souzeném případě ozná-